

Folketingets Socialudvalg

Departementet
Holmens Kanal 22
1060 København K

Dato: 15. november 2013

Tlf. 3392 9300
Fax. 3393 2518
E-mail sm@sm.dk

Sagsnr. 2013-7748

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgsbrev af 17. oktober 2013 følger hermed social-, børne- og integrationsministerens endelige svar på spørgsmål nr. 28 (SOU Alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 28:

"Ministeren bedes lave en beregning på, hvilke udgifter, der ville være forbundet med at udvide garantiordningen for førtidspensionister, hvis forsøg på at genoptage deltagelse på arbejdsmarkedet mislykkedes, således at borgere, der har fået tilkendt førtidspension efter 2003 også inkluderes i garantiordningen?"

Svar:

Det antages, at der med "garantiordningen" henvises til den sikkerhed for ret til førtidspension, der blev indført ved lov nr. 445 af 9. juni 2008. Ændringen bestod i, at adgangen til at frakende førtidspension blev ophævet for førtidspensionister, der har fået tilkendt førtidspension efter de regler, der var gældende frem til 1. januar 2003.

Det fremgår af de økonomiske bemærkninger i ændringsforslaget, at: "Indførelse af en sikkerhed for retten til førtidspension og for invaliditetsydelse forventes at betyde, at flere førtidspensionister vil supplere deres indtægt. På den ene side medfører afskaffelse af muligheden for at frakende pensionen en merudgift til førtidspension. På den anden side medfører det en besparelse, at flere førtidspensionister forventes at komme i arbejde. Ordningen skønnes samlet set ikke at medføre økonomiske konsekvenser for kommunerne eller staten."

Tilsvarende ville en udvidelse af ordningen, således at førtidspensionen ikke kan frakendes for personer, der er tilkendt førtidspension efter 2003, samlet set ikke medføre økonomiske konsekvenser for kommunerne eller sta-

ten. Det er dog vigtigt at pege på, at der er principielle forskelle mellem de to ordninger for førtidspension. For det første kan der ikke længere tilkendes førtidspension efter den gamle ordning. For det andet var det muligt at tilkende førtidspension efter den gamle ordning til personer, som havde en betydelig større restarbejdsevne, end det er tilfældet efter gældende regler. Særligt med den seneste reform af førtidspension og fleksjob er det blevet understreget, at forudsætningen for tilkendelse af førtidspension er, at arbejdsevnen varigt er så reduceret, at det ikke er muligt at arbejde i et fleksjob, selv i et meget begrænset antal timer.

Det kan imidlertid ikke udelukkes, at enkelte førtidspensionister oplever en sådan bedring i de helbredsmæssige forhold, der lå til grund for tilkendelsen, at det kan være relevant at frakende pensionen. Det vil retssikkerhedsmæssigt kunne være problematisk, hvis nogle borgere kan opretholde en offentlig forsørgelse, selv om de ikke længere opfylder betingelserne for at modtage den.

Det kan desuden oplyses, at antallet af frakendelser er meget lavt – i perioden fra 2009 til 2012 har det årlige antal frakendelser ligget mellem 5 og 14. Endelig skal det bemærkes, at førtidspensionister på den nye ordning har mulighed for at få førtidspensionen gjort hvilende, såfremt en førtidspensionist ønsker at afprøve muligheden for at vende tilbage til arbejdsmarkedet - herunder et fleksjob.

Annette Vilhelmsen

/ Bent Nielsen